

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **R. Š.**, zastoupeného JUDr. Michalem Hudečkem, advokátem v Olomouci, Krapkova 38, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2011 č.j. KUOK 48085/2011, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 8.3.2011 č.j. SMOI/005070/2011/OARMV/ER/Cho, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ke dni 26.10.2010.

Žalobce namítl, že 1) příkaz, na základě něž byl uznán vinným z přestupku(ů), není jednoznačný, takže nemohl být podkladem pro zápis 3x4 bodů do registru

řidiče. 2) Podle názoru žalobce šlo o jeden skutek a tedy jeden přestupek, jednání mělo být kvalifikováno jako pokračování v přestupku, nikoli jako opakování. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 13.10.2010 čj. 1 As 16/2010 -105.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že rozhodoval při vědomí existence citovaného rozsudku NSS, avšak tento rozsudek podle žalovaného nedopadá na žalovanou věc, když výrok předmětného příkazu je srozumitelný, určitý a plně odůvodňuje provedení tří záznamů po 4 bodech. Námitky žalobce směřují do příkazu, nikoli proti žalovanému rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že podkladem pro zápis 12 bodů do registru řidiče byl příkaz, vydaný Magistrátem města Olomouce dne 6.10.2010 čj. SMOI/ARMV/2/2355/2010/VV (právní moc 26.10.2010), podle jehož výroku je žalobce vinen, že ve dnech 16.8.2010, 20.8.2010 a 23.8.2010 při řízení nákladního motorového vozidla tovární značky IVECO, registrační značky X, nedodržel stanovené bezpečnostní přestávky, tedy....spáchal přestupky podle ust. § 23 odst.1 písm.f) zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích). Za to mu byla uložena sankce – pokuta 3.000,- Kč. V odůvodnění příkazu je uvedeno, že žalobce opakovaně porušil článek 7 nařízení ES č. 561/2006, že opakovaně naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 23 odst.1 písm.f) zákona o přestupcích, že není pochybnosti o tom, že se dopustil přestupků na úseku dopravy. Pouze v posledním odstavci odůvodnění, kde správní orgán hodnotil kritéria pro druh sankce a výši pokuty, se uvádí, že bylo přihlédnuto k závažnosti přestupku a že se jednalo o přestupek spáchaný opomenutím.

Jak již judikoval NSS v rozsudku ze dne 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44, správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání. Způsobilostí podkladu pro záznam se pak zabýval NSS právě v rozsudku citovaném žalobcem - čj. 1 As 16/2010 -105 ze dne 13.10.2010 – v němž mj. uvedl : „K tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné. ... Za rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat též rozhodnutí, jehož výrok je v rozporu s odůvodněním nebo jehož důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. ...Rozhodnutí samozřejmě nebude nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, pokud je rozpor odstranitelný výkladem, tj. nebudou-li po interpretaci napadeného rozhodnutí jako celku pochyby o jeho významu.“

V nyní posuzovaném případě dospěl krajský soud k závěru, že příkaz ze dne 6.10.2010 čj. SMOI/AŘMV/2/2355/2010/VV je srozumitelný a jednoznačný, takže může být podkladem pro záznam 12 bodů v registru řidičů. Ve výroku tohoto příkazu je jasně uvedeno, že se žalobce dopustil přestupků (nikoli jen jednoho přestupku), přičemž ze skutkové věty vyplývá, ve kterých 3 dnech a čeho konkrétně se žalobce dopouštěl. Tomu odpovídá i odůvodnění, v němž správní orgán konkretizoval jednání žalobce jako jednání opakovaná. To, že je v závěru odůvodnění uvedeno slovo přestupek v jednotném čísle, přičítá soud tomu, že správní orgán použil do jisté míry „šablonu“ založenou na obecné citaci § 12 odst.1 zákona o přestupcích (Při určení druhu sankce a její výměry se přihlídně k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.). Toto zjednodušení však podle názoru soudu nemá za následek nejednoznačnost či nesrozumitelnost rozhodnutí v otázce, kolik a jakých přestupků bylo spácháno. Žalobní námitka 1) je tedy nedůvodná.

Pokud jde o žalobní námitku 2) – pokračující či opakovaný přestupek – soud v souladu s výše citovaným rozsudkem NSS čj. 1 As 16/2010 -105 ze dne 13.10.2010 uvádí, že tuto otázku nepříslušelo rozhodovat správním orgánům v řízení o záznamu bodů do registru řidičů, nýbrž v řízení o vydání podkladového rozhodnutí – příkazu. Tam měly být směřovány a řešeny případné námitky žalobce v tomto směru. Žalobní námitkou 2) se proto soud v nyní přezkoumávané věci nemohl zabývat.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s., rozhodoval přitom v souladu s § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 13. srpna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu